

Tomas Tranströmer

Allegro

Jag spelar Haydn efter en svart dag
och känner en enkel värme i händerna.

Tangenterna vill. Milda hammare slår.
Klangen är grön, livlig och stilla.

Klangen säger att friheten finns
och att någon inte ger kejsaren skatt.

Jag kör ner händerna i mina haydnfickor
och härmar en som ser lugnt på världen.

Jag hissar haydnflaggan – det betyder:
»Vi ger oss inte. Men vill fred.«

Musiken är ett glashus på slutningen
där stenarna flyger, stenarna rullar.

Och stenarna rullar tvärs igenom
men varje ruta förblir hel.

Ur *Den halvfärdiga himlen*, Bonniers 1962

Copyright © Tomas Tranströmer 1962

Återgiven med vänligt tillstånd av Tomas Tranströmer och Bonniers

Dikten vald av Lars Rydquist, chefsbibliotekarie, [Svenska Akademiens](#)

Nobelbibliotek

Allegro

Hraji Haydna na konci černého dne
a v dlaních cítím teplo ruky podané.

Klávesy poslušny. Tikot kladívek tichých.
Zelenou ozvěnu oblékají tóny a jdou a jdou.

Svobodně ta hudba hovoří,
o těch, kdo neplatí daně císaři.

Ruce své zastrčil jsem do Haydnových kapes
a podoben člověku ticha, vídím svět.

Zvedám Haydnovu zástavu – znamení:
»Nikdy se nevzdávej pokoje.«

Hudba je skleněný zámek na úpatí hor
odkud laviny kamení valí se, letí.

A kameny valí se přes ten dům,
bezmocné k jeho křehkým obrazům.

Copyright translate © Petr Uhlíř 2011